

[Indenrigsministeren.]

stadsordningen. Det er nyt og interessant, at fremskridtspartiet her for en gang skyld lægger afgørende vægt på den vurdering, der fremføres fra embedsmandshold, men det skal jeg ikke kommentere.

Til gengæld må jeg hæfte mig ved den korte oplysning i lovforslagets bemærkninger, hvorefter de økonomiske beregninger, der forelå ved vedtagelsen af hovedstadsreformen, ikke har holdt stik. Der må formentlig være sigtet til de udgiftsskøn, som de berørte ministre for et år siden afgav til folketingsudvalget angående hovedstadsreformen, og som siden blev optaget i bemærkningerne til det endelige lovforslag.

Disse skøn angik forholdene, når hovedstadsordningen fuldt ud er kommet i virksomhed, når regionplanen er godkendt, når trafikskabet er trådt i funktion osv. Disse tal kan der simpelt hen ikke tages stilling til i dag. Der foreligger alene tal for hovedstadsrådets første årsbudget, og det er naturligvis udgiftstal, som ligger væsentligt lavere end skønnet over udgifterne ved den færdige ordning. Jeg er ikke bekendt med, hvem der har foretaget de yderligere beregninger, der omtales i lovforslagets bemærkninger. Jeg ved heller ikke, hvor der måtte være modstrid mellem disse ukendte tal og de oplysninger, som tidligere er tilgået folketinget. Jeg forventer imidlertid at få nærmere oplysninger herom, når ordføreren for forslagsstillerne får ordet.

Lad mig sammenfattende sige, at der her er tale om et meget overfladisk lovforslag, og at regeringen må afvise forslaget. Hovedstadsrådet må have lejlighed til i praksis at vise de stærke såvel som de svage sider ved den reform, der er gennemført. Det kræver bl. a. en rimelig grad af arbejdsro. Den samlede reform skal i 1976 til revision i folketinget, og til den tid kan vi vende tilbage til en samlet vurdering af ordningen.

Søren Jensen (S):

Da mit partis ordfører, hr. Egon Jensen, desværre er forhindret i at være til stede, skal jeg fremsætte et par enkelte bemærkninger på socialdemokratiets vegne. Det skal også kun blive et par enkelte bemærkninger.

Nu har vi vel snart i halvtredsindstyve år forsøgt at få et fælles organ til at ordne problemerne omkring Københavnsområdet, altså med hensyn til den samlede planlægning af dette store område. Jeg vil da godt lige her sige, at vor oprindelige indstilling jo gik på et hovedstadsamt, der skulle omfatte Frederiksberg og Københavns kommuner plus Frederiksborg, Københavns og Roskilde amter, men det var der altså ikke for tiden politisk mulighed for. Så blev langt den største del af dette ting sidste år, i 1973, enige om hovedstadsrådet, som jo nu skal træde i kraft den 1. april. Det er simpelt hen ikke begyndt at fungere endnu, men ikke desto mindre vil man altså have det afskaffet, før det overhovedet har vist, om det er noget, der duer.

Ministeren gik i detaljer, jeg skal nøjes med at nævne, at man jo henholder sig til nogle embedsmandsudtalelser. Jeg aner ikke noget om, hvilken kompetence disse embedsmænd, som man refererer til, har. Jeg vil bare understrege én væsentlig ting, og det er, at nok skal vi være villige til at lytte, når embedsmænd fortæller os noget og fortæller os noget, som vi kan have gavn af, men i sidste instans er og bliver det en politisk vurdering og en politisk afgørelse, der skal træffes, og det er også det, der er sket her.

Ud fra hele vor indstilling kan vi naturligvis ikke acceptere, at man prøver at få et forslag af denne art gennemført på dette tidspunkt. Jeg synes ærlig talt, at hvis vi skal være realistiske, så bør vi, og jeg vil i hvert fald gerne gøre det, opfordre forslagsstillerne til, for at undgå at spille en masse tid på dette forslag, at tage det tilbage. Vi kan under ingen omstændigheder medvirke til dets gennemførelse.

Brøndsted (V):

Det føles ret urimeligt, når man ved, at der igennem årene er gjort et meget stort arbejde for at få fundet en løsning på fælles planlægning, som både skulle have økonomisk og trivselsmæssigt sigte for det specielle hovedstadsområde, at man så, før man sådan set overhovedet er kommet i gang med det, skal til at debattere, om det hele skal fejles af bordet igen.

Vi må jo formode, at forslagsstillerne har gjort sig bekendt med alt det materiale,